GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 21v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

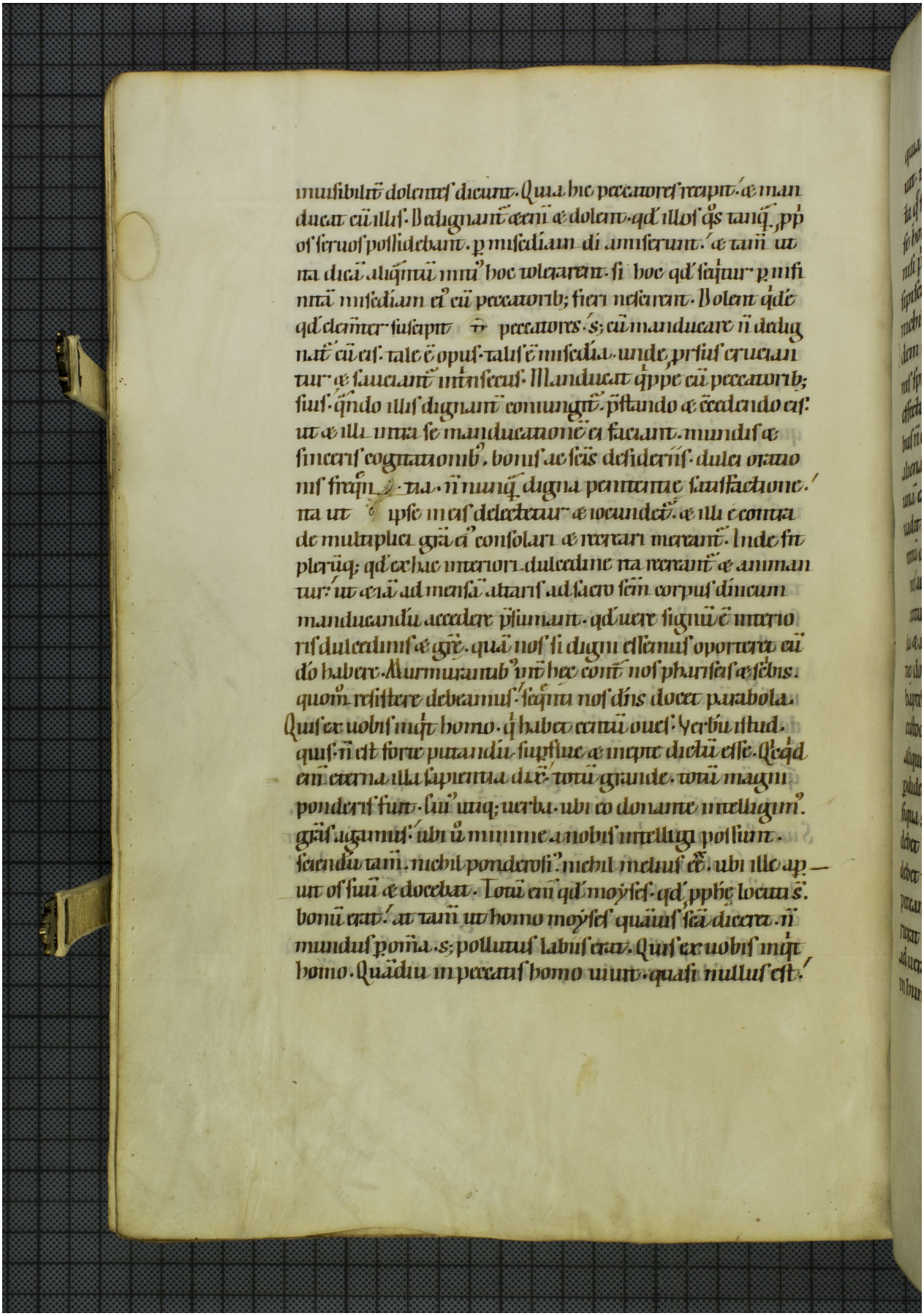

mnsibilē dolentes dicunt. Quia hic peccatores recipit. et man
ducat eū illis. Dedignantē eum et dolent. qd illos ds tanq; pp
os seruos possidebant. p misericordiam di amiserunt. et tamē ut
ita dicā aliqmulū mitē hoc volerent. si hoc qd sequtur p misi
ntā misericordiam ei cū peccatoribus fieri nesciunt. Volent qdē
qd clamor suscipit ⁊ peccatores. s; cū manducare ñ dedig
nat cū eis. tale ē opus. talis ē misericordia. unde prius crucian
tur et sauciant intrinsecus. Manducat quippe cū peccatoribus
suis. qndo illis dignant communicē. pstando et credendo eis.
ut et illi intra se manducationē ei faciant. mundis et
sinceris cogitationib. bonis ac sēis desideriis. dulci oratio
nis frqn. ⁊ tra. ñ nunq; digna penitentie satisfactione.
ita ut ipse in eis delectetur et iocundetur. et illi ē contra
de multiplici grā ei consolari et recreari merentur. Inde fit
plerūq; qd ex hac interiori dulcedine ita recreantur et animan
tur. ut et ad mensam altaris ad sacro sēm corpus dñicum
manducandū accedere p̄sumant. qd ueri signū ē interio
ris dulcedinis et grē. quā nos si digni essemus oportuit eū
do habere. Murmurantib unde hec cont nos phariseis et scribis.
quorū resistere debeamus. sequitur nos dns docet parabola.
Quis ex uobis mqt homo. q habet centū oues. Verbū istud.
quis. ñ est forte putandū supflue et inepte dictū esse. Qeqd
enim eterna illa sapientia dicē. tantū grande. tantū magni
ponderis fuit. suū uniq; uerbū. ubi eo donante intelligimus.
grias agimus. ubi ū minime a nobis intelligi possunt.
secundū tamen. nichil ponderosius. nichil melius ē. ubi ille ap
ud os suū et docebat. Tonū enim qd moyses. qd ppbe locuti s.
bonū erat. at tamen ut homo moyses quamuis sēa diceret. ñ
mundus p̄ona. s; polluta labis erat. Quis ex uobis mqt
homo. Quādiu in peccatis homo uiuit. quasi nullus est.